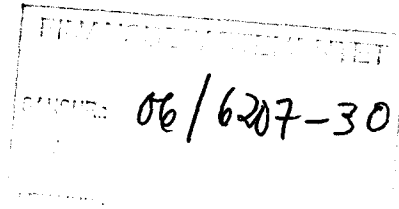

Finansdepartementet
Postboks 8008, Dep

0030 OSLO

Deres ref.
06/6207 FM TMe

Vår ref.
JFH

Oslo
13. mai 2008

FINANSINSTITUSJONERS NAVNEBRUK

1. Innledning og oppsummering

Vi viser til departementets brev av 15.2.2008 vedlagt utkast til lovregler om finansinstitusjoners navnebruk.

Finansieringsselskapenes Forening er enig i utgangspunktet om at det er uheldig dersom finansinstitusjoner bruker navn som kan villedde kundene til å tro at de forholder seg til en annen institusjon enn det de egentlig gjør. Dette er imidlertid en generell problemstilling innen all næringsvirksomhet og er allerede regulert i markedsføringsloven § 2. Etter vår oppfatning vil deler av det forslag som foreligger, kunne innebære økt forvirring med hensyn til hvem som er kundens motpart.

Forslaget kan naturlig deles inn i to elementer: 1) Generelle regler for navnebruk i finansieringsvirksomhetsloven § 2-4 og 2) Spesielle regler for navnebruk for foretak som inngår i konsern i finansieringsvirksomhetsloven § 2a-6 femte ledd. Siden de fleste finansieringsselskaper inngår i konsern, velger vi å kommentere den siste del av forslaget først. I første rekke konsentrerer vi oss da om norske selskaper eiet av norske morselskaper. I egne punkter vil vi kommentere forhold knyttet til norske datterselskap med utenlandske eier og filialer med utenlandsk hovedkontor (NUF).

2. Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-6 femte ledd

Bestemmelsen regulerer navnebruken til selskaper som er datterselskaper i konsern. Forslaget bygger på dagens regel, men man tar bort den praktiske formulering "eller et tillegg til navnet". Man tar altså bort selve standardmetoden for å markere konsernrelasjonen. Foretaksnavnet til morselskapet må etter forslaget være en del av navnet. Med "foretaksnavn" menes vanligvis det offisielle navnet på morselskapet slik det er registrert i Foretaksregisteret inkl organisasjonsform.

Legger vi en slik fortolkning til grunn, vil ingen av våre medlemmer som har norsk mor, i dag ha et foretaksnavn som tilfredsstillende forslaget. Følgende endringer må da skje dersom man forutsetningsvis kun kobler Finans (evt Factoring eller Kort) til morselskapets foretaksnavn:

- DnB NOR Finans AS må skifte navn til DnB NOR Bank ASA Finans AS
- Glitnir Factoring AS til Glitnir Bank ASA Factoring AS
- AS Financiering til Sparebanken Øst Finans AS
- Hedmark Finans AS til Sparebanken Hedmark Finans AS
- Møre Finans AS til Sparebanken Møre Finans AS
- Nordea Finans Norge AS til Nordea Bank Norge ASA Finans AS
- SpareBank 1 Finans Midt-Norge til Sparebank 1 Midt-Norge Finans AS
- Sparebank 1 Finans Nord-Norge AS til Sparebank Nord-Norge Finans AS
- Sparebank 1 SR-Finans AS til Sparebank 1 SR-Bank Finans AS
- Teller AS til Nordito AS Finans AS
- Terra Finans AS til Terra Gruppen AS Finans AS
- Terra Kort AS til Terra Gruppen AS Kort AS

Tatt på ordet kommer forslaget i konflikt med foretaksnavnel § 2-2 fjortende ledd som setter forbud mot at datterselskap tar inn morselskapets organisasjonsform (som er påbudt i morselskapets foretaksnavn) inn i sitt foretaksnavn. Datterselskapet kan kun ha sin egen organisasjonsform i sitt foretaksnavn. DnB NOR Finans AS eies i dag 100 % av DnB NOR Bank ASA. Det vil dermed være i strid med foretaksnavneloven å endre navn til DnB NOR Bank ASA Finans AS. Vi har vanskelig for å tro at departementet kan mene at slik navnebruk er en fornuftig løsning.

Etter vår oppfatning vil det imidlertid også være svært uheldig og forvirrende om finansieringsselskapet skal pålegges å benytte betegnelsen "bank" i navnet. Dette vil kunne lede kundene til å tro at de handler med banken og ikke finansieringsselskapet. En slik misforståelse vil være mer alvorlig enn om kundene ikke skulle oppfatte at for eksempel DnB NOR Finans AS er en del av et større bankkonsern.

Det er her viktig å huske på at datterselskapene er selvstendige rettssubjekter med sin egen regulering og sine selvstendige rettigheter og plikter. Rent formelt er morselskapets ansvar begrenset til det aksjeinnskudd som er skutt inn i datterselskapet. Om dette bør det ikke herske den minste tvil. Likeledes bør kundene heller ikke forledes til å tro at finansieringsselskapene er dekket av ordinære sikringsordninger. Slik sett kan man heller spørre om det er uheldig at noen finansieringsselskaper bruker betegnelsen "sparebank" i navnet uten å ha konsesjon som sparebank.

Ovennevnte eksempler viser også at man i de fleste tilfelle skal være mer enn alminnelig tungnem om man ikke oppfatter at finansieringsselskapet inngår i et konsern med en gitt bank som konsernspiss. Forslaget vil derfor for våre medlemmer bare medføre bryderi og omkostninger uten at noen vinning oppnås. Heller ikke for Møre Finans AS og Hedmark Finans AS som benytter en geografisk avgrensning i navnet, vil det være noe særlig å hente gjennom et tvunget navnebytte i retning som foreslått av departementet.

Primært mener vi at datterselskaper må kunne stå fritt i valg av foretaksnavn – eventuelt at konserntilknytningen fremgår som et tillegg til navnet i ordinær korrespondanse slik som etter dagens ordning. Dermed slipper man å måtte innarbeide foretaket på nytt ved eventuelt salg av datterselskapet. Både AS Financiering og Teller AS har opplevd salg av enheten og nye eiere har da med fordel kunnet fortsette med det innarbeidete navnet. AS Financiering er også et navn som har eksistert på foretaket i mer enn 60 år uten at vi kan se at dette har ført til misforståelser som har hatt negativ betydning for kundene.

Det må i utgangspunktet være opp til morselskapet å avgjøre hvilket navn som mest tjenlig å benytte på datterselskapet. Som regel vil det være en egenverdi i å la konserntilknytningen skinne gjennom, men det finnes også eksempler på det motsatte. Møller Bilfinans AS eies eksempelvis 51 % av SEB Finans AB, men det er likevel tilknytningen til samarbeidspartneren Møllergruppen AS som anses mest konkurransekraftig i markedet. Det er vanskelig å se noe galt i dette valget.

I tilfelle som dette, der konserntilknytningen blir svak, kan det stilles spørsmål om også dagens ordning med forklarende tillegg som angir konserntilknytningen er mer egnet til å forvirre enn å klargjøre.

Etter vår oppfatning fremstår denne del av lovforslaget som et unødvendig og uforholdsmessig inngrep og bør ikke følges opp.

3. Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-6 femte ledd – norske selskaper med utenlandske eiere

Mange norskregistrerte finansieringsselskaper har utenlandske eiere. Vi er sterkt i tvil om hvilke virkninger det foreliggende forslag har for disse datterselskaper. Dette har sammenheng med formuleringen ”*som inngår i et finanskonsern når dette er norsk*”. Formuleringen finnes allerede i dag, men betydningen av denne begrensning får større aktualitet dersom man påtvinger foretakene løsninger de ellers ikke hadde valgt. Det har ikke vært mulig å spore opp forarbeider som gir nærmere forklaring på den valgte formulering.

Ut i fra en språklig forståelse vil vi tro ”norsk” leder tilbake til finanskonsern og at det avgjørende er om finanskonsernet er norsk eller ikke. Hva som er et norsk finanskonsern er imidlertid ikke entydig. Legger man til grunn at dette betyr at morselskapet skal være norsk, oppstår spørsmålet om det er 1) hvor morselskapet er registrert, 2) om det er mer enn 50 % norske eiere, 3) hvor hovedkontoret ligger, 4) hvor hovedvirksomheten foregår osv, som er avgjørende.

Slik som det står, legger vi til grunn at forslaget ikke får betydning for de av våre medlemmer som er registrert i Norge som aksjeselskap med 50 % eller mer utenlandske eiere (alt 1 i forrige avsnitt). Dette betyr at forslaget ikke får betydning for følgende av våre medlemmer:

- Diners Club Norge AS som eies av Diners Club Nordic AB
- Entercard Norge AS som eies av Entercard Holding AB
- Europay Norge AS som eies av SEB Kort AB

- GE Capital Solutions AS som eies av GE Capital Solutions AB
- Ikano Finans som eies av Ikano SA
- Leaseplan Norge AS som eies av Leaseplan Corporation NV
- Møller Bilfinans AS som eies 51 % av SEB Finans AB
- Santander Consumer Bank AS som eies av Santander Consumer Finance
- SG Finans som eies av SG Equipment Finance SA & Co KG

Formuleringen er imidlertid ikke entydig. En målsetting om å regulere navnebruken som utenlandske selskaper setter på sine selvstendige datterselskaper registrert i Norge, er imidlertid så oppsiktsvekkende at forslaget må sendes ut på ny høring dersom dette skulle være tilfelle. Vi vil tro at mange EØS-regler i så fall også må vurderes.

4. Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-6 femte ledd – filialer med hovedkontor i utlandet (NUF)

Mange av våre medlemmer er etablert som filial i Norge med utenlandsk hovedkontor. Siden disse ikke er selvstendige foretak, antar vi at de ikke omfattes av § 2a-6 femte ledd, men eventuelt reguleres av hovedregelen i § 2-4 om bruk av sekundære forretningskjennetegn.

5. Finansieringsvirksomhetsloven § 2-4 – norske foretak

Forslaget innebærer at foretaket innenfor de alminnelige rammer som er satt i næringslovgivningen, står fritt til å velge navn, men når først dette er gjort, må det registrerte foretaksnavn benyttes i alle sammenhenger.

Etter vår oppfatning går dette forslaget altfor langt og vil være et uforholdsmessig strengt inngrep dersom finansforetak ikke under noen omstendigheter skal ha lov til å bruke et sekundært forretningskjennetegn uten å måtte ha med hele det offisielle navnet. Dette vil være brudd med generelle prinsipper for bruk av foretaksnavn slik disse finnes i foretaksnavneloven, markedsføringsloven, varemerkeloven med mer. Vi kan vanskelig se at de hensyn som anføres, kan rettferdiggjøre et slikt inngrep. Mange av de kjennetegn som i dag benyttes er alminnelig kjente forkortelser eller er vel innarbeidet og det vil medføre betydelige kostnader å endre dette og å innarbeide nye merkenavn.

DnB NOR Bank ASA er medlem i Finansieringsselskapenes Forening for den del av virksomheten som utgjør kortvirksomhet. I den forbindelse benyttes DnB NOR Kort som sekundært forretningskjennetegn. Vi kan vanskelig se noe negativt med dette og har liten tro på at dette kan lede til misforståelser av betydning.

Vi er kjent med at Kredittilsynet i brev av 25.4.2007 til departementet har fremmet alternative forslag til regulering av finansinstitusjoners navnebruk. Både Forslag I og Forslag II innebærer en tilstramming i forhold til gjeldende regelverk, men gir likevel en smidighet som ikke er tatt med i departementets forslag. Ikke minst hensynet til like rammevilkår for nordiske finansforetak må i denne forbindelse tillegges vekt.

Forslaget reiser også en problemstilling i forhold til ulike salgskanaler der all markedsføring gjerne skjer i agentforetakets navn med noe varierende opplysninger om hvilke foretak de

egentlig representerer. Dette er ikke berørt i forslaget motiver og vi vil tro at selvstendige agentforetak der finansforetaket ikke har eierandeler, ikke blir berørt.

Dette reiser igjen spørsmålet, siden det anses som viktig at "bank" og "sparebank" ikke benyttes av andre enn de som har slik konsesjon, om det også bør innføres et tilsvarende monopol på begrepet "finans" for foretak som har konsesjon til å drive finansieringsvirksomhet. Vi vil tro at det i markedet er en rekke selskaper som opptrer under betegnelsen "finans" for å gi et skinn av seriøsitet som ikke alltid er til stede. Vi tar ikke dette opp som et formelt forslag i denne omgang, men peker på problemstillingen som en del av et større bilde. Det er ikke alt som egner seg for regulering.

For øvrig viser vi til FNH's høringsuttalelse når det gjelder dette punkt – særlig de betraktninger som går på konkurranserettslige aspekter og forholdet til våre internasjonale forpliktelser.

6. Finansieringsvirksomhetsloven § 2-4 – utenlandske filialer

Forslaget er ment å ramme også filialer med hovedkontor i utlandet (NUF). Siden foretaksregisterloven § 3-8 nr 6 tillater at utenlandske finansforetak kan registrere slike filialer med et navn som avviker fra det utenlandske foretakets navn, synes forslaget i denne sammenheng å ha for kort rekkevidde. Etter vår oppfatning er ingen skade skjedd med det.

Vår erfaring er at de fleste filialer i praksis benytter tilstrekkelig kjennetegn til at hovedkontoret er tilstrekkelig angitt uten at det formelle foretaksnavn alltid fremgår. Dette gjelder eksempelvis BMW Financial Services, Citibank International plc Norway Branch, De Lage Landen Finans Norge, FCE Bank NUF, GE Money Bank NUF, Kaupthing Finans AB NUF, Scania Finans filial Norge, Skandinaviska Enskilda Banken Oslofilial, SEB Kort AB Oslofilialen NUF, Siemens Financial Services NUF, Svea Finans og Toyota Kreditbank GmbH NUF.

Enkelte av filialen markedsfører seg med ulike navn. For eksempel benytter FCE Bank NUF (filial av FCE Bank plc.) både *Primus*, *Ford Credit Europe*, *Land Rover Financial Services*, *Renault Bilfinans*, *Ford Credit*, *Mazda Credit*, *Volvo Bilfinans* med mer i sin virksomhet i Norge. Vi har forstått det slik at denne markedsføring ikke kan forbyes, men man kan kreve at det tas med et tillegg til navnet som viser at FCE Bank plc. står bak de ulike tilbyderne.

Eventuell regulering av navnebruken må i alle tilfelle skje innenfor de rammer som settes i det konsoliderte bankdirektiv 2006/48 art 23 jf art 18. Etter vår oppfatning må art 18 forstås slik at det er tillatt å benytte sekundære kjennetegn som benyttes i hjemlandet.

For øvrig vil vi bemerke at de fleste inngrep med hensyn til filialers navnebruk, synes å ha skjedd som krav i forbindelse med omdanning fra datterselskap til filial. Dette gir en noe tilfeldig regulering siden filial også kan etableres på annen måte uten at forhåndstillatelse må innhentes.

Dersom man ønsker å regulere dette svært uoversiktlige område, vil vi sterkt anbefale at man ikke går lenger enn den regulering som er foreslått i Kredittilsynets Forslag II.

7. Avslutning

Finansieringsselskapenes Forening oppfatning er som følger:

1. Primært går vi i mot hele forslaget slik som det foreligger. Forslaget er lite gjennomtenkt og vil medføre betydelige kostnader i praktisk oppfølging og tap for bransjen i form av avkall på innarbeidete varemerker. Forslaget er også lite treffsikkert i forhold til intensjonen.
2. Subsidiært – dersom tilstramming likevel er ønsket – går vi for Kredittilsynets forslag gjengitt i brev av 25.4.2007 som Forslag II:

Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2-17 skal lyde:

”Det juridiske foretaksnavnet skal fremgå i navnet eller av et tillegg til navnet til enhver finansinstitusjon som driver virksomhet i Norge.

Dersom det brukes sekundære forretningskjennetegn og varemerker skal det ikke være tvil om hvilket foretak som står bak det aktuelle forretningskjennetegn eller varemerke. Foretak som benytter sekundære forretningskjennetegn og varemerker skal utarbeide retningslinjer for denne bruken. Retningslinjene skal godkjennes av Kredittilsynet.

Kredittilsynet kan ved enkeltvedtak nedlegge forbud eller gripe inn med pålegg mot bruk av sekundært forretningskjennetegn og varemerke dersom Kredittilsynet finner at det materiell og den informasjon som utarbeides og benyttes ikke er i samsvar med de godkjente retningslinjer.”

Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2a-6 femte ledd skal lyde:

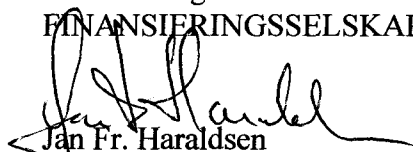
”Det juridiske foretaksnavnet på morselskapet, konsernenheten eller konsernet skal fremgå i navnet eller av et tillegg til navnet til ethvert foretak som inngår i et finanskonsern.”

3. I alle tilfelle mener vi – uansett inngrep for øvrig - at det er helt avgjørende for et fornuftig resultat at man opprettholder adgangen til å la tilhørigheten til morselskap eller konsern kunne fremgå som et tillegg til navnet som ikke er en del av formelle foretaksnavn eller sekundære forretningskjennetegn

Helt avslutningsvis vil vi peke på at det må være et viktig poeng at man på et område som dette, får bransjen med seg på et regelverk som vekker allmenn forståelse slik at det etterleves og ikke motarbeides.

Med vennlig hilsen

FINANSIERINGSSKAPENES FORENING

Jan Fr. Haraldsen
Dir